

ວັ ຊະບາໂຕ ແລະ ສີ ລະລິກ
ໂດຍ ແອວເດີ ແອວ ທອມ ແພລີ
ແຫ່ງສະພາອັກຄະສາວິກສິບສອງ

ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍຕະຫລອດທົ່ວໂລກ, ເຂົ້າມື້ນີ້ເຮົາໄດ້ມາພັງສຽງຂອງສາດສະດາ.
ຂ້າພະເຈົ້າເປັນພະຍານວ່າສຽງຂອງປະທານທອມມັສ ແອັສ ມອນສັນ ທີ່ເຮົາຫາກໍໄດ້ຍິນ ຄືສຽງຂອງສາດ
ສະດາຜູ້ມີຊີວິດຢູ່ ຂອງພະເຈົ້າຢູ່ເທິງໂລກໃນວັນເວລານີ້. ຄຳສອນ ແລະ ຕົວຢ່າງຂອງເພິ່ນນັ້ນເປັນພອນ
ສຳລັບເຮົາຫລາຍພຽງໃດ!

ບິນີ້ເຮົາທຸກຄົນມີໂອກາດຮຽນຮູ້ຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາໃນພະຄຳພີໃໝ່. ເຖິງແມ່ນວ່າພະຄຳພີເດີມຄື
ກາ ສິກສາກ່ຽວກັບສາດສະດາ ແລະ ຜູ້ຄື , ພະຄຳພີໃໝ່ກໍເຈາະຈົງເຖິງພະຊີ ຊີບ ແລະ ອິດທິພົນ
ຂອງມະນຸດພຽງຄົນດຽວເທົ່ານັ້ນ ທີ່ໄດ້ມາສູ່ໂລກມະຕະໂດຍມີສອງສັນຊາດໃນສະຫວັນ ແລະ
ໃນແຜ່ນດິນໂລກ---ນັ້ນຄື ພະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ ແລະ ພະຜູ້ໄຖ່ຂອງເຮົາ, ພະເຢຊູຄຣິດ.

ໂລກໃນທຸກວັນນີ້ກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄຳສອນຂອງມະນຸດທີ່ເຮັດໃຫ້ລືມ ແລະ ສູນເສຍສັດທາໄປງ່າຍໆໃນ
ເລື່ອງລາວສຳຄັນ ທີ່ກ່ຽວກັບພະຊົນຊີບ ແລະ ພາລະກິດຂອງພະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ--- ໃນພະຄຳພີໃໝ່.
ໜັງສືສັກສິດ ເຫລັ້ມນີ້ເປັນສິ່ງທີ່ດີເດັ່ນທີ່ສຸດໃນປະຫວັດສາດຂອງພະຄຳພີ, ດັ່ງທີ່ພະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ
ເປັນສິ່ງທີ່ດີເດັ່ນທີ່ສຸດໃນ ຊີວິດຂອງເຮົາ. ເຮົາຕ້ອງໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາກັບຕົວເອງວ່າຈະສັກສາ ແລະ
ທະ ຸຖະໜອມມັ ໄວ້.

ຈາກການສຶກສາພະຄຳພີໃໝ່ຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະພົບເຫັນປັນຍາທີ່ລ້ຳຄ່າ. ຂ້າພະເຈົ້າມັກອ່ານເລື່ອງລາວ
ຂອງໂປນຂະນະທີ່ເພິ່ນໄດ້ເດີນທາງໄປ ແລະ ໄດ້ຈັດຕັ້ງສາສນາຈັກຂຶ້ນ, ໂດຍສະເພາະໃນຄຳສອນ
ຂອງເພິ່ນເຖິງຕີໂມທິ. ໃນຈິດໝາຍຂອງໂປນທີ່ຂຽນໄປເຖິງຕີໂມທິ ໃນບົດທີສີ່, ເຮົາອ່ານວ່າ:

“ຈິ່ງແນະນຳ ແລະ ສັ່ງສອນຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້, ຈິ່ງເປັນຕົວຢ່າງໃຫ້ຄົນເຊື່ອຖືທັງຫລາຍໃນຄຳເວົ້າຈາ, ຄວາມປະພຶດ, ຄວາມຮັກ, ຄວາມເຊື່ອ ແລະ ຄວາມບໍລິສຸດຜູດຜ່ອງຂອງເຈົ້າ.”¹ ຂ້າພະເຈົ້າ ບໍ່ຮູ້ຈັກທາງທີ່ດີກວ່ານີ້ທີ່ເຮົາຈະເລີ່ມຕົ້ນ ຫລື ເປັນຕົວຢ່າງໃຫ້ຄົນເຊື່ອຖືຕໍ່ໄປນອກຈາກໃນ ກາ ຮັກສາວັ ຊາບະໂຕ.

ຕັ້ງແຕ່ການສ້າງໂລກ, ມີໜຶ່ງຖືກຈັດຂຶ້ນຕ່າງຈາກວັນອື່ນໆ. “ແລະ ພຣະເຈົ້າໃຫ້ພອນວັນທີເຈັດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນສັກສິດ.”² ແມ່ ແຕ່ ພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ພັກຜ່ອນຈາກວຽກງານຂອງພຣະອົງໃນວັນນີ້, ແລະ ພຣະອົງຄາດຫວັງໃຫ້ລູກໆຂອງພຣະອົງເຮັດແບບດຽວກັນ . ຕໍ່ລູກຫລາ ຊາວອິດສະຣາເອ ພຣະອົງ ໄດ້ປະທານພຣະບັນຍັດວ່າ: “ຈິ່ງຖືເອົາມີ້ພຣະ ແລະ ຍິດຖືໄວ້ເປັນມີ້ສັກສິດ. ເຈົ້າມີ ຫົກມີ້ທີ່ຈະເຮັດວຽກ ຂອງເຈົ້າ, ແຕ່ໃນມີ້ທີເຈັດ, ໃຫ້ຖືເປັນມີ້ພັກຜ່ອນທີ່ອຸທິດແກ່ເຮົາ.... ສະນັ້ນແຫລະ ພຣະເຈົ້າຈິ່ງອວຍພອນ ມີ້ພຣະ ແລະ ຕັ້ງໄວ້ເປັນມີ້ສັກສິດ.”³

ແບບແຜ ຂອງກາ ຮັກສາວັ ຊາບະໂຕຕ້ອງຮ່ວມດ້ວຍກາ ະມັດສະກາ . ຫລັງຈາກອາດາມ ແລະ ເອວາໄດ້ຢູ່ໃ ໂລກມະຕະພວກເພິ່ນຖືກບັ ຊາໃຫ້ ະມັດສະກາ ພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າອົງເປັ ພຣະເຈົ້າຂອງເພິ່ນ ແລະ ຖະຫວາຍລູກສັດຫົວປີເພື່ອເປັ ເຄື່ອງຖະຫວາຍແຕ່ພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ.... ໃ ແບບຂອງກາ ເສຍສະລະ ຂອງພຣະອົງດຽວທີ່ຖືກກຳ ເັດຂອງພຣະບິດາ.⁴ ກາ ຖະຫວາຍສັດໄດ້ເຕືອ ລູກຫລາ ຂອງອາດາມ ວ່າມີໜຶ່ງລູກແກະຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະເຢຊູຄຣິດ, ຈະສະລະພຣະຊີ ຊີບຂອງພຣະອົງເອງເພື່ອເຮົາ.

ຕະຫລອດພຣະຊີ ຊີບຂອງພຣະອົງ ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ກ່າວເຖິງກາ ເສຍສະລະນັ້ນ.⁵ ໃ ຄື ກ່ອ ກາ ຄືງຂອງພຣະອົງ, ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງກໍໄດ້ເກີດເປັ ຈິງ. ພຣະອົງໄດ້ເຕົ້າໂຮມສາວິກຂອງພຣະອົງຢູ່ ຫ້ອງຊັ້ນເທິງ ໄກຈາກາ ລົບກວ ຂອງໂລກ, ພຣະອົງໄດ້ຈັດຕັ້ງຄາບເຂົ້າສີ ລະລິກຂອງພຣະຜູ້ເປັ ເຈົ້າ. “ຂະນະທີ່ພວກເຂົາຍັງກີ ຢູ່ນັ້ນ, ພຣະເຢຊູກໍຈັບເອົາເຂົ້າຈີ່ຂຶ້ນມາ ແລະ ອ້ອ ວອ ຂອບພຣະຄູ ; ພຣະອົງ ຫັກເຂົ້າຈີ່ນັ້ນ ແລະ ຍິ່ນມັ ໃຫ້ພວກສາວິກ; ພຣະອົງກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, ຈິ່ງຮັບເອົາກີ ເຖັດ, ມີ້ແຫລະ ແມ່ ກາຍຂອງເຮົາ. ແລ້ວພຣະອົງກໍຈັບເອົາຈອກຂຶ້ນມາຂອບຄູ ພຣະເຈົ້າ ແລະ ຍິ່ນມັ ໃຫ້ພວກເຂົາ;

ພຣະອົງກ່າວວ່າ, ພວກທ່າ ທຸກຄົນ ຈົ່ງຕົ້ມເຖິດ, ນີ້ແຫລະແມ່ ເລືອດຂອງເຮົາຊຶ່ງຫລັງໄຫລສຳລັບຄົນ
ເປັ ອັ ມາກ ເພື່ອກາ ບາບຈະໄດ້ຮັບອະໄພ.”⁶

ຫລັງຈາກເວລານັ້ນຕໍ່ມາ, ກາ ຊົດໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ກາຍເປັ ກາ ເສຍສະລະທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່
ແລະ ສຸດທ້າຍ. ເມື່ອພຣະອົງມາປາກົດຕົວໃ ທະວີບອາເມຣິກາຫລັງຈາກກາ ເປັ ຄື ມາຈາກຕາຍ,
ພຣະອົງໄດ້ມອບຖາ ະປະໂລຫິດຂອງພຣະອົງໃຫ້ແກ່ສາວົກຂອງພຣະອົງ ແລະ ໄດ້ເລີ່ມຈັດພິທີສີ ລະລິກ
ໂດຍກ່າວວ່າ “ແລະ ສິ່ງນີ້ເຈົ້າຈົ່ງຍຶດຖືປະຕິບັດສະເໝີ, . . . ຄືກັ ັບທີ່ເຮົາຫັກເຂົ້າຈີ່ ແລະ ອວຍພອ ມັ
ແລະ ໃຫ້ມັ ແກ່ເຈົ້າ . . . ແລະ ມັ ຈະເປັ ພະຍາ ຕໍ່ພຣະບິດາວ່າເຈົ້າລະ ືກເຖິງເຮົາຕະຫລອດເວລາ
ແລະ ຫາກເຈົ້າລະ ືກເຖິງເຮົາຕະຫລອດເວລາເຈົ້າຈະມີວິ ຍາ ຂອງເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າ.”⁷

ມັ ກໍໜ້າອັດສະຈັ ໃຈແທ້ໆທີ່ແມ່ນແຕ່ຕະຫລອດຍຸກທີ່ມີດມົນຂອງການປະຖິ້ມຄວາມເຊື່ອແບບ
ແຜນຂອງການນະມັດສະການວັນຊະບາໂຕນີ້ ແລະ ພິທີສີນລະລິກກໍຍັງຖືກປະຕິບັດຢູ່ຕໍ່ໄປໃນ
ຫລາຍໆຮູບແບບ.

ຕອນພຣະກິດຕິຄຸນຖືກພື້ນພູ, ອັກຄະສາວົກທັງສາມ, ເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະ ໂຢຮັນ, ທີ່ເປັນຜູ້ທຳອິດທີ່ໄດ້
ຮັບສີ ລະລິກຈາກພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດກໍໄດ້ມາປາກົດຕໍ່ ໂຢເຊັບ ສະມິດ ແລະ ອໍລິເວີ ຄາວເດີຣີ. ພາຍໃຕ້
ການຊີ້ນຳຂອງພວກເພິ່ນ, ຖານະປະໂລຫິດທີ່ຈຳເປັນຕໍ່ການປະຕິບັດສີນລະລິກໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກຂອງ
ສາສນາຈັກຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຈົ່ງຖືກພື້ນພູຄືນມາໃໝ່. ⁸

ອຳນາດຂອງຖານະປະໂລຫິດຊຶ່ງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ມອບໃຫ້ສາດສະດາ ແລະ ອັກຄະສາວົກຂອງ
ພຣະອົງກໍຍັງມີຢູ່ຕໍ່ໄປໃນແຜ່ນດິນໂລກໃນທຸກວັນນີ້. ຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດໝູ່ມຕະຫລອດທົ່ວໂລກ
ເຮັດໃຫ້ຕົນມີຄຸນຄ່າທີ່ຈະນຳໃຊ້ອຳນາດຖານະປະໂລຫິດໂດຍການຮັກສາພຣະບັນຍັດ ແລະ ການດຳລົງ
ຊີວິດຕາມມາດຕະຖານຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຢ່າງຈິງໃຈ. ຂະນະທີ່ຊາຍໝູ່ມເຫລົ່ານີ້ຮັກສາມືໃຫ້ສະອາດ ແລະ
ຫົວໃຈໃຫ້ບໍລິສຸດ, ເຂົາເຈົ້າຈະຕຽມພ້ອມ, ໃຫ້ພອ ແລະ ຢາຍສີ ລະລິກ ໃ ວິທີທາງຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍ
ໃຫ້ລອດ---ວິທີທາງທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດເມື່ອສອງພັນປີກ່ອນ.

ກາ ຮັບສ່ວ ສິ ລະລຶກເບີ ຈຸດໃຈກາງຂອງກາ ຮັກສາວັ ຊະບາໂຕຂອງເຮົາ. ໃ ພຣະຄຳພີ Doctrine and Covenants ພຣະຜູ້ເບີ ເຈົ້າບໍ່ ຊາເຮົາທຸກຄົ ໃຫ້ຮັກສາຕົວບໍ່ໃຫ້ມີມິ ທິ ຈາກໂລກ, ໃຫ້ເຮົາໄປຍັງ ບ້າ ຂອງກາ ສວດອ້ອ ວອ ແລະ ຖະຫວາຍສິ ລະລຶກຂອງເຮົາໃ ວັ ສັກສິດ. ເພາະຕາມຈິງແລ້ວ, ນີ້ຄືວັນທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ໃຫ້ເຮົາເພື່ອພັກຜ່ອນຈາກການທຳງານຂອງເຮົາ, ແລະ ເພື່ອຖະຫວາຍຄວາມອຸທິດຕົນແດ່ພຣະຜູ້ສູງສຸດ.... ແລະ ໃນວັນນີ້ເຮົາຈະບໍ່ເຮັດສິ່ງອື່ນໃດ.⁹

ຂະນະທີ່ເຮົາໄດ້ຕອງແບບແຜ ຂອງວັ ຊະບາໂຕ ແລະ ພິທີສິ ລະລຶກໃ ຊີວິດຂອງເຮົາເອງ, ກໍຍັງມີອີກ ສາມຢ່າງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮຽກຮ້ອງຈາກຕົວເຮົາ. ໜຶ່ງ, ໃຫ້ເຮົາຮັກສາຕົວບໍ່ໃຫ້ມີມິນທິນຈາກໂລກ. ສອງ, ໃຫ້ເຮົາໄປບ້າ ແຫ່ງກາ ສວດອ້ອ ວອ ແລະ ຖະຫວາຍສິ ລະລຶກຂອງເຮົາ. ແລະ ສາມ, ໃຫ້ເຮົາ ພັກຜ່ອ ຈາກກາ ທຳງານ ຂອງເຮົາ.

ກາ ເປັນຊາວຄຣິດນີ້ຊ່າງເປັນສິ່ງປະເສີດ, ທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດເປັນສານຸສິດທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະຄຣິດ. ພຣະອົງໄດ້ກ່າວເຖິງເຮົາວ່າ, “ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງໂລກດັ່ງລູກບໍ່ໄດ້ເປັນຂອງໂລກ.”¹⁰ ເພື່ອຈະຮັກ ສາຕົວບໍ່ໃຫ້ມີມິ ທິ ຈາກໂລກ, ພຣະອົງຄາດຫວັງໃຫ້ເຮົາຫລີບຫລີກຈາກກາ ລົບກວ ທາງໂລກ ທັງທາງທຸລະກິດ ແລະ ສະຖານທີ່ພັກຜ່ອນຢ່ອນອາລົມໃນວັນຊະບາໂຕ.

ຂ້າພະເຈົ້າຍັງເຊື່ອວ່າພຣະອົງປະສົງໃຫ້ເຮົາແຕ່ງຕົວຢ່າງສຸພາບດ້ວຍ. ຊາວໜຸ່ມຂອງເຮົາອາດຄິດວ່າ “ເສື້ອຜ້າສຸພາບຮຽບຮ້ອຍສຳລັບວັນອາທິດນັ້ນ” ບໍ່ທັນສະໄໝ. ແຕ່ເຮົາຍັງຮູ້ຢູ່ວ່າເມື່ອເສື້ອຜ້າສຳລັບວັນ ອາທິດ ກາຍມາເປັນເສື້ອຜ້າຂອງວັນທຳມະດາ, ຄວາມຄິດ ແລະ ການກະທຳກໍຈະຕິດຕາມມາ. ແ ອ ວ່າມັນອາດບໍ່ຈຳເປັນທີ່ລູກໆຂອງເຮົາຈະນຸ່ງເຄື່ອງສຸພາບຮຽບຮ້ອຍຈົນຕາເວັນຕົກ. ແຕ່, ຜ່ານເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມທີ່ເຮົາໃຫ້ເຂົາໃສ່ ແລະ ກິດຈະກຳທີ່ເຮົາຈັດຕັ້ງມໄວ້, ເຮົາກໍຊ່ອຍໃຫ້ເຂົາຕັ້ງມພ້ອມສຳລັບ ພິທີສິນລະສິກ ແລະ ຈະຊົມຊືມຢູ່ກັບພອນນັ້ນຕະຫລອດທັງວັນ.

ກາ ຖະຫວາຍສີ ລະລຶກຂອງເຮົາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໝາຍຄວາມວ່າຫຍັງ? ເຮົາຍອມຮັບວ່າເຮົາທຸກຄົນ
ເຮັດຜິດ. ເຮົາແຕ່ລະຄົນ ຕ້ອງສາລະພາບ ແລະ ຖິ້ມບາບ ແລະ ຄວາມຜິດພາດທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດຕໍ່ພຣະບິດາເທິງ
ສະຫວັ ແລະ ຕໍ່ຄື ອື່ນທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ບໍ່ພໍໃຈ. ວັ ຊະບາໂຕໃຫ້ເຮົາມີໂອກາດຖະຫວາຍສີ ລະລຶກຂອງ
ເຮົາແດ່ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ. ພຣະອົງໄດ້ກ່າວວ່າໃຫ້ເຮົາ, ຈຳໄວ້ວ່າໃ ວັນນີ້ວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ,
ເຮົາຕ້ອງຖະຫວາຍເຄື່ອງສັກກະລະຂອງເຮົາ ແລະ ສີ ລະລຶກຂອງເຮົາແດ່ພຣະຜູ້ສູງສຸດ, ສາລະພາບບາບ
ກັບອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງເຮົາ ແລະ ຕໍ່ທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ.¹¹

ແອວເດີ ມາວີ ເຈ ບາເລີດ ໄດ້ແ ະ ຳວ່າ, “ເຮົາຢາກໃຫ້ໄພ່ພົ ຍຸກສຸດທ້າຍທຸກຄົນ ມາສູ່ໂຕະສີ ລະລຶກ
ເພາະນີ້ເປັນ ບ່ອ ສອບສວ , ບ່ອ ກວດສອບຕີ ເອງ, ບ່ອ ທີ່ເຮົາຈະຮຽ ດັດແປງທາງເດີ ຂອງເຮົາ ແລະ
ເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງເຮົາຖືກຕ້ອງ ແລະ ຳຕົວເຮົາເອງມາສອດຄ່ອງປອງດອງກັບຄຳສອ ຂອງສາສ າຈັກ
ແລະ ກັບອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຂອງເຮົາ.”¹²

ເມື່ອເຮົາຮັບສ່ວ ສີ ລະລຶກຢ່າງມີຄຸ ຄ່າ, ເຮົາເປັນ ພະຍາ ວ່າເຮົາເຕັມໃຈຮັບພຣະ າມຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍ
ໃຫ້ລອດ ແລະ ຮັກສາພຣະບໍ ຍັດຂອງພຣະອົງ ແລະ ລະ ຶກເຖິງພຣະອົງຕະຫລອດເວລາ ເພື່ອເຮົາຈະມີ
ພຣະວິ ຍາ ຂອງພຣະອົງຢູ່ດ້ວຍ. ໃ ທາງນີ້ພັນທະສັ ຍາຂອງກາ ບັບຕິສະມາຈະຖືກຕໍ່ອາຍຸ. ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ສາວິກແ ືໃຈວ່າ ຂະ ະທີ່ພວກເພິ່ນເຮັດສິ່ງນີ້ເລື້ອຍໆເພິ່ນຈະລະ ຶກເຖິງຊົ່ວໂມງທີ່
ພຣະອົງໄດ້ມາສະຖິດຢູ່ ຳເພິ່ນ.¹³

ບາງເທື່ອເຮົາຄິດວ່າກາ ພັກຜ່ອ ຈາກວຽກງາ ຂອງເຮົາຄືກາ ບໍ່ເຮັດວຽກທີ່ເຮົາໄດ້ຄ່າຈ້າງ ແລະ ກາ ບິດ
ປະຕູຮ້າ ຄ້າເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ໃນວັນເວລານີ້, ການເຮັດວຽກນັ້ນຮ່ວມທັງວຽກປະຈຳວັ ໃ ຊີວິດຂອງເຮົາດ້ວຍ.
ນີ້ອາດໝາຍເຖິງທຸລະກິດທີ່ເຮັດໄດ້ໃ ບ້າ , ກາ ແຂ່ງຂັນ ກິລາ, ແລະ ສິ່ງອື່ນໆທີ່ດຶງເຮົາໄປຈາກກາ
ະມັດສະ ກາ ໃ ວັ ຊະບາໂຕ ແລະ ໂອກາດທີ່ຈະຊ່ອຍຄື ອື່ນ.

ພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ໄພ່ໄພ່ ໃ ຕອ ຕີ້ ວ່າ ຢ່າເຮັດຫລິ້ນກັບສິ່ງສັກສິດ,¹⁴ ດັ່ງຈະຕັກເຕືອ ເຮົາ ເຖິງສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ບອກສາວິກຂອງພຣະອົງວ່າ, “ມີພຣະແມ່ ໄດ້ຖືກຕັ້ງໄວ້ເພື່ອປະໂຫຍດຂອງມະ ຸດບໍ່ ແມ່ ສ້າງມະ ຸດໄວ້ເພື່ອປະໂຫຍດຂອງມີພຣະ.”¹⁵

ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງທັງຫລາຍ, ໃ ວັ ເວລາຍຸກສຸດທ້າຍນີ້ມານຈະສຳເລັດຜີ ເມື່ອເຮົາບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ ຄຳໝັ້ນສັນຍາທີ່ເຮົາມີຕໍ່ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ, ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະອົງທີ່ຢູ່ໃ ພຣະຄຳພິໄໝ່ ແລະ ພຣະຄຳພິອື່ນໆ, ແລະ ເມື່ອເຮົາຊົດຕາມພຣະອົງ. ພໍ່ແມ່ທັງຫລາຍ, ນີ້ຄືເວລາທີ່ຈະສັ່ງສອນລູກໆ ຂອງເຮົາໃຫ້ເປັນ ຕົວຢ່າງຕໍ່ຄົນທີ່ເຊື່ອຖື ໂດຍກາ ໄປຮ່ວມກອງປະຊຸມສີ ລະລິກ. ເມື່ອເຊົ້າວັ ອາທິດມາ ເຖິງ, ຊ່ອຍໃຫ້ເຂົາພັກຜ່ອ ໃຫ້ພໍ, ແຕ່ງຕົວຢ່າງຮຽບຮ້ອຍ ແລະ ຕຽມພ້ອມທາງວິ ຍາ ເພື່ອຮັບສ່ວ ສີ ຍາ ລັກຂອງສີ ລະລິກ ແລະ ຮັບອຳນາດແຫ່ງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມສູງສົ່ງຂອງພຣະວິນ ຍາ ບໍລິສຸດ. ປ່ອຍໃຫ້ຄອບຄົວຂອງ ທ່ານເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກຂະນະທີ່ທ່ານຮັກສາວັນຊະບາໂຕໝົດມີ້ ແລະ ໄດ້ຮັບພອນທາງວິນຍານ ຕະຫລອດອາທິດນັ້ນ. ເຊື່ອເຊີນລູກໆຂອງທ່ານໃຫ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະ ສ່ອງແສງອອກໄປ ໂດຍການຮັກສາວັນຊະບາໂຕໃຫ້ສັກສິດ, ເພື່ອຄວາມສະຫວ່າງຂອງເຂົາຈະເປັນ ທຸງ ໃຫ້ປະຊາຊາດ.¹⁶

ໃນເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ, ຂ້າພະເຈົ້າຫວນຄິດຄືນຫາວັນຊະບາໂຕ ຕອນຂ້າພະເຈົ້າຍັງນ້ອຍ ແລະ ຕອນເປັນ ຊາຍໜຸ່ມ. ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຈຳວັນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະຕິບັດສິນລະລິກເທື່ອທຳອິດຕອນເປັນມັກຄະນາຍົກ, ແລະ ຈອກແກ້ວນ້ອຍໆທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຢາຍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫວອດ. ສາມລິ້ປີກ່ອນຕົກໂບດໃນບ້ານເກີດ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖືກສ້ອມແປງ, ຫ້ອງນ້ອຍໃນແທ່ນປາໄສຖືກປິດວັ. ເມື່ອມັນຖືກເປີດອອກມາ ເຮົາໄດ້ເຫັນຈອກ ແກ້ວນ້ອຍໆນັ້ນທີ່ຖືກຊ້ອນໄວ້ເປັນເວລາຫລາຍປີ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈອກໜ່ວຍໜຶ່ງ ເພື່ອເປັນຂອງລະລິກ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈຳຫົບນ້ອຍສີຂຽວທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຖືໄປນຳໃນກອງທະຫານເຮືອນຳອີກ. ຢູ່ໃນຫົບນ້ອຍນັ້ນ ມີຖາດໄມ້ ແລະ ຖົງຈອກສິນລະລິກ, ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຮັບພອນຈາກຄວາມສັນຕິສຸກ ແລະ ຄວາມຫວັງ ຂອງຄາບເຂົ້າຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າ ແມ່ ແຕ່ໃ ກາ ສູ້ລົບ ແລະ ຄວາມສິ້ນຫວັງຂອງສິງຄາມ.

ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຄິດເຖິງຈອກສິນລະລຶກຈາກໄວເຍົາ, ຈອກໜຶ່ງ ຈາກຮ່ອມພູມ້ອຍໆໃນບ້ານເກີດຂອງ ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະ ອີກຈອກໜຶ່ງຈາກຫລາຍໆກິໂລແມັດໃນແຖບປາຊີຟິກ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍເຕັມໄປດ້ວຍ ຄວາມກະຕັນຍູທີ່ ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຂອງໂລກໄດ້ເຕັມພະໂທດີ້ມຈາກຈອກທີ່ “ຂົມຂຶ້ນ”¹⁷ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າ. ເພາະພຣະອົງໄດ້ ເຮັດດັ່ງນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງສາມາດກ່າວກັບຜູ້ແຕ່ງເພງສັນລະເສີນໄດ້ວ່າ, “ຈອກຂ້າພະອົງກໍລິ້ນໄຫລ”¹⁸ ດ້ວຍພຣະພອນແຫ່ງການຊົດໃຊ້ທີ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ ແລະ ິລັ ດອ ຂອງພຣະອົງ.

ໃນມື້ກ່ອນວັນຊະບາໂຕນີ້, ຂະນະທີ່ເຮົາເລີ່ມກອງປະຊຸມໃຫຍ່ນີ້, ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງຈົດຈໍາພອນ ແລະ ໂອກາດທີ່ເປັນ ຂອງເຮົາຂະນະທີ່ເຮົາໄປຮ່ວມກອງປະຊຸມສິນລະລຶກທຸກໆອາທິດໃນຫວອດ ແລະ ສາຂາຂອງເຮົາ. ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງຕຽມຕົວ ແລະ ປະພຶດຕິນໃນວັນຊະບາໂຕໃນທ່າທາງທີ່ຈະນໍາພອນ ທີ່ໄດ້ສັນຍາໄວ້ໃຫ້ມາສູ່ເຮົາ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເຮົາ. ຂ້າພະເຈົ້າເປັນພະຍານພິເສດວ່າຄວາມສຸກ ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ເຮົາຈະໄດ້ຮັບໃນຊີວິດນີ້ແມ່ນຢູ່ໃນການ ຕິດຕາມພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ. ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງໂດຍການຮັກສາວັນສັກສິດ ຂອງພຣະອົງໄວ້ໃຫ້ສັກສິດເຖິດ. ໃ ພຣະ າມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ອາແມ .

ແຫລ່ງອ້າງອີງ

1. 1 ຕີໂມທີ 4:11–12.
2. ປະຖົມມະກາ 2:3
3. ອົບພະຍົບ 20:8–11.
4. See Moses 5:5, 7.
5. ເບິ່ງ, ຕົວຢ່າງ, ມາຣະໂກ 10:32–34, ໂຢຮີ 2:29, 10:17, 12:32.
6. ມັດທາຍ 26:26–28.

7. 3 ໂຢ 18:6–7.

8. See Joseph Smith³ History 1:68–69, 72; see also Doctrine and Covenants 27:12–13.

9. See Doctrine and Covenants 59:9–10, 13.

10. ໂຢ 17:16.

11. See Doctrine and Covenants 59:12.

12. In Bryant S. Hinckley, *Sermons and Missionary Services of Melvin Joseph Ballard* (1949), 150.

13. See Joseph Smith Translation, Mark 14:21.

14. See Doctrine and Covenants 6:12.

15. ມາຣະໂກ 2:27.

16. See Doctrine and Covenants 115:5.

17. 3 ໂຢ 11:11.

18. ເຟຣ໌ ລະເສີ 23:5.